

Джерело віри

26 травня відбулася визначна подія Римсько-католицької Церкви в Україні: І-й Всеукраїнський євхаристійний конгрес, який розпочався в столичному співкатедральному храмі св. Олександра і закінчився 3 червня. На його урочистому відкритті був присутній настоятель парафії св. Євгена де Мазенода і Святих Ангелів-охоронців м. Славутич отець Вальдемар Мейка та декілька парафіян-католиків з нашого міста. Цікаво довідатися, яке значення цього конгресу і яке враження викликала ця подія у отця Вальдемара Мейка.

– Отець Вальдемар, яка головна мета даного конгресу?

– Щоб відповісти на це запитання, треба спочатку сказати, чим є сам конгрес. Євхаристійний конгрес є особливим проявом євхаристійного культу. А чим є тоді Євхаристія? Це не лише один з дарів Бога для свого народу, але це Дар найважливіший. Дар над дарами! Це Дар Божої всемогутності, мудрості та любові! Це найбільший скарб, який має Церква. Отже, чим є Євхаристія, якщо вона така важлива? Це сам Бог присутній посеред свого люду! Саме в Євхаристії особливим чином здійснюються слова Христа: «Ось, Я з вами по всі дні аж до кінця віку» (Мт 28.20). Тому конгрес являється одною із форм культу Ісуса Христа, присутнього в Пресвятих Дарах, в Євхаристії. Конгрес є знаком віри, любові та єдності Церкви. Євхаристійний конгрес – це згромадження християнського люду (пастирів та світських) в масовому характері навколо Ісуса Христа, присутнього в знаку хліба. Тепер можу відповісти на поставлене запитання. Метою конгресу є спільне прославлення Ісуса Христа, котрий живе у Церкві, та маніфестація віри Люду Божого в присутність Господа в Пресвятих Дарах Тіла та Крові Христа. Метою є також зміцнення та оживлення персонального зв'язку з Христом завдяки поглибленню таємниці Євхаристії, показуючи її зв'язок з людським життям. Цю мету під час конгресу намагаємося досягнути

через лекції, семінарії, дискусії, а також через публічні дії вшанування Пресвятих Дарів (Sanctissimum), яких вершиною є Служба Божа та урочиста євхаристійна процесія вулицями міста. Варто зазначити, що ідея конгресів, присвячених євхаристійному культові, народилася у Франції в другій половині XIX сторіччя в середовищі світських людей. Перший міжнародний Євхаристійний конгрес відбувся з дозволу папи Леона XIII 28–30 червня 1881 р. у місті Ліль (Франція). Найбільше заслуги має Емілі-Марі Тамізьє (1834–1910). Сьогодні конгреси організуються в міжнародних (світових), державних та регіональних масштабах.

– Ви були на відкритті цієї значної події. Що вас найбільш вразило і схвилювало?

– Перш за все, почуття спільноти віри. В співкафедральному храмі св. Олександра зібралися вірні з різних куточків України та із зарубіжжя. Всіх нас об'єднувала спільна віра в присутність Христа в Євхаристії. Це було для мене сильне почуття справжньої спільноти, якої фундаментом є та сама віра! Я був радий, що були також молоді люди. По-друге, це свідомість, що це наше київське євхаристійне згромадження є провіщанням майбутнього. Така є мета та сенс людського життя та існування усіх народів – зібратися навколо Воскреслого Христа і перебувати завжди з Ним; бути зануреним у внутрішнє життя Пресвятої Трійці!

– На головному логотипі Конгресу видні напис латинською мовою: «Iesus Christus heri et hodie idem, et in secula!» – «Ісус Христос, вчора і сьогодні, Той самий – повіки!» (Євр 13.8). Як цей напис зрозуміти?

– Кожен конгрес має своє гасло. Гасло І-го Всеукраїнського євхаристійного конгресу захоплює та інспірує. «Ісус Христос, вчора і сьогодні, Той самий – повіки!» (Євр 13.8). Так, Христос являється, є Склею спасіння для всього людства, незалежно від часів, в яких живемо. Минають роки, минають покоління, але Христос є завжди Той самий (Євр 13.8).

– Якщо Ісус Христос незмінний повіки, чи змінилася людина за ці часи?

– Людська природа не змінилася. Ми вчора і сьогодні є Божим творінням, пораним первородним гріхом як наслідок погано використаного дару свободи. Відчуваємо схильність до гріха та одночасно прагнення вічності і безсмертя. Наша природа не змінилася, міняються лише обставини нашого життя, часи, в яких живемо. А ми кожного дня мусимо доконувати вибору; ми запрошені, щоб в тих неспокійних часах опертися на Склею, на Ісуса Христа! Бо Він сказав: «Я дорога, і правда, і життя» (Йн 14.6).

– Чи відбувається вплив Церкви на суспільство? Чи Церква відповідальна за його духовний та моральний стан?

– Україна є державою з тисячорічною традицією християнства. Її суспільство є в більшості охрещене, воно має свою ідентичність! Тому очевидним є факт тотожності суспільства та Церкви. Цього не можна роз'єднувати, це становить сукупність. Християнське життя охрещених, життя, згідне з цінностями Євангелія – це обов'язок, що впливає з самого Хрещення. Роль Церкви в її ієрархічних структурах, яка стоїть на сторожі депозиту віри, вартості, моральності, – це невтомно вказувати на Христа та закликати до навернення. І це є обов'язком Церкви!

– Зараз Україна переживає складні часи – часи зневіри: в Бога, в людські цінності. У розмовах з людьми вони часто нарікають на апатію суспільства. Чи є ліки від цього?

– Ліки на всякі хвороби духа та тіла є одні – Ісус Христос. Це єдиний рецепт на здоров'я та справжню красу та молодість! А навіть більше, це – рецепт на вічність та безсмертя! Повне прийняття пасхальної містерії Христа (свідоме занурення в Його смерть та воскресіння) може зцілити людину також з апатії та депресії.

– Восени відбудуться вибори до Верховної Ради України. Люди на даний момент знаходяться на розпутьті й не знають,

що їм робити, на що орієнтуватися. Навіть політики розпочали полювання на людей у підкупі голосів виборців. Як ви порадите, чи можна продавати свій голос за гроші і продуктивний набір?

– Моральне Богослов'я (християнська наука) каже чітко, що підкуплювання та продавання голосів заради матеріальної користі є неморальним. Соціальне вчення Церкви заохочує до чинної участі в громадських справах. Маємо завжди морально-патріотичний обов'язок взяти участь в голосуванні для спільного добра. Це наш привілей та обов'язок! Церква, не ототожнюючись з жодною партією та не зв'язуючись з жодною політичною системою, кличе віруючих-християн, щоби керувалися критеріями компетенції та моральними цінностями. Коли не має ідеального кандидата, віруючий керується принципом «меншого зла», тобто вибираємо кандидата, який найбільше віддзеркалює євангелійні ідеали.

– У який спосіб римсько-католицька парафія м. Славутич долучається до проведення Євхаристійного конгресу?

– Разом із цілою Церквою ми готувалися до цієї події протягом року через літургійну чи особисту молитву та через навчання. Вірні були заохочені, щоб в намірі конгресу жертвувати духовні дари (різні зречення) та в рамках донорства віддавати свою кров, як безінтересний дар для інших. Цього нас навчає Христос, котрий залишився з нами в Євхаристії аж до кінця світу.

– Отець Вальдемар, ви вже дев'ять місяців є настоятелем римсько-католицького храму м. Славутич. Як у вас склалися враження про саме місто, про людей, про місцеву адміністрацію?

– Дякую за це запитання. (Посміхається) Перший раз моя зустріч зі Славутичом відбулася 15 років тому. Тоді не думав, що можу тут бути колись настоятелем. В Україні служу вже 20 років і бачив не одне місто, але Славутич спра-

Життя – це таємниця. Пізнай її!
(Маніфест Матері Терези)
Сила однієї людини, що вірить, є більшою від сили 99 людей, які тільки думають.
(Джованні Мартінетті)

вив на мене велике враження. Місто гарне, чисте, доглянуте. Оповідую іншим, що в нашому місті є навіть стежки для велосипедів. Часто не хочуть мені повірити. Зустрів я тут хороших людей. Коли минулого року, як новий настоятель, обходив різні державні кабінети, скрізь зустрівся з доброзичливістю та допомогою. Це було приємне відчуття. Пам'ятаю також візит нашого мера пана Володимира Удовиченко, котрий у грудні минулого року завітав до нашого храму з привітанням з нагоди Дня св. Миколая. Це була неочікувана і дуже сердечна зустріч. Я почув себе прийнятим в новому суспільстві, а у Володимирі Петровичу побачив справжнього Батька міста, який вмів зауважити конфесійну меншість, якою являється римсько-католицька громада у Славутичі. Як не згадати ще одного факту. Перед Пасхою я звернувся до нашого мера з проханням про встановлення пішоходного переходу поруч церкви. Отримав швидко позитивну відповідь та тепер бачу через вікно: вже розпочата праця, яка – маю надію – незабаром закінчиться. Маю нагоду таким чином висловити свою вдячність та подяку господарям міста.

– Скажіть, якщо у когось зі славутчан виникне духовна потреба, то людина може прийти до вас за порадою або для духовної розмови? Як і коли цій людині до вас звернутися?

– Звичайно, кожний, хто хоче порозмовляти зі священником, може його зустріти в римсько-католицькому храмі за адресою: Добринінський квартал, 19. Завжди можна домовитися за телефоном 3-01-49. Недільна Служба відправляється о 10-й годині. Дякуючи за приємну розмову, бажаю всім читачам рясних благодатей Господа Ісуса Христа. Нехай заступництво Покровителя міста Архангела Михаїла випросить нам всім здоров'я душі і тіла. Хорони вас Господь!

Розмову вела
Світлана ЧЕРНЯК